

[Hartel.]

af Nordtyskland, og hvis dette er Tilfældet, er der intet at indvende mod Forslaget, idet det da maa siges at være Udtryk for en Nødvendighed under de i Øjeblikket givne Forhold. Jeg gaar ud fra, at Statsministeren er i Stand til at bekræfte dette.

Derimod finder jeg, at Udtrykket — det rent formelle Udtryk — „Tidsregning for Døgnets Begyndelse og Afslutning“ er ejendommeligt, idet Betegnelsen „Tidsregning“ almindeligt benyttes i helt andre Forbindelser end denne. Man kan tale om Tidsregningen fra Kristi Tid, og man kan tale om Tidsregningen i Henhold til den julianske Kalender, men at kalde dette at anticipere Klokkeslættet for en Tidsregning finder jeg formelt set noget søgt, og det havde været heldigt, om man havde erstattet Ordet „Sommertid“ med et mere træffende Udtryk. Jeg ser godt, at Betegnelsen „Sommertid“ ikke dækker, naar det ogsaa skal bruges i Vinterperioden, men jeg vil henstille, at man finder et mere rammende Udtryk end det, der her er valgt, idet en bestaaende Sprogbrug nu engang har givet Ordet „Tidsregning“ en anden Anvendelse og et andet Indhold end det, der menes med dette Lovforslag.

Statsministeren (Stawning): Aarsagen til Lovforslagets Fremkomst er, at den hidtil gældende Lov udløber med dette Aars Udgang, og at det maa anses for nødvendigt at opretholde Adgangen til at beholde den saakaldte Sommertid ogsaa i Vinter. Naar Udtrykket „Tidsregning“ er brugt, er det, fordi man fandt det mest anvendelige Udtryk, idet man formentlig kun med en vis Overvindelse kan anvende Udtrykket „Sommertid“ ogsaa for Vintertiden.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 306 af 30. Maj 1940 om Priser m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2753; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 924).

Sagen sattes til Forhandling.

Gustav Pedersen: Der er ikke nogen Grund til at være forbavset over, at der har været megen Diskussion om Priser og Priskontrol især i den allerseneeste Tid, hvor Priserne paa en Række Varer jo har været ret stærkt stigende. Alene en Gennemgang af de Tal, der er optrykt i Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag, giver et ret godt Billede af Situationen. Det Normalbudget, som Statistisk Departement arbejder med, viser for Oktober 1940 en samlet Udgift paa 4 964 Kr. I Juli 1939 var Udgiften til det samme Budget 3 662 Kr. Der er altsaa efter Krigens Udbrud den 1. September 1939 foregaaet en Stigning i Udgifterne paa et Normalbudget paa godt og vel 1 300 Kr.

Hvis man nu modsætningsvis ser paa de Indtægter, der haves i den Befolkningsklasse, som kan formodes at arbejde med et saadant Normalbudget, ser vi helt andre Tal. For de Arbejdere, der faar Dyrtidsregulering i Henhold til Overenskomsten mellem Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund og i øvrigt efter de Love, der senere er givet om disse Forhold, er der en Indtægtsfremgang for Mænd paa 580 Kr. pr. Aar, for Kvinder paa 378 Kr. og for Ungarbejdere paa 240 Kr. Men jeg understreger, at dette forudsætter, de paagældende hører til den heldigt stillede Gruppe, der har haft fuld Beskæftigelse hele Aaret og i øvrigt opfylder alle Betingelser for at faa Andel i disse Overenskomsters Dyrtidstillæg. Men hvis vi tager den allernæststillede Gruppe, altsaa de mandlige Arbejdere, der har faaet saa meget i Dyrtidsregulering, som det var muligt at faa i Henhold til Overenskomster og Love, er der en Forskel mellem Dyrtidstillægget og Prisstigningen paa 722 Kr. Der skal altsaa foregaa en Nedsikring af Budgettet med dette Beløb for at skaffe Balance mellem Indtægt og Udgift. Ydermere maa man tage i Betragtning, at en Række af Udgiftsposterne er der ikke Mulighed for at nedsikere. Det gælder i første Række Huslejen, som jo ikke straks kan omsættes til en billigere Husleje, hvis man faar Lyst til at leje en billigere Lejlighed; det gælder Skatter og Kontingenter, som man maa betale i Henhold til de Indtægter og Forpligtelser, man nu engang har haft; det gælder i Hovedsagen ogsaa Posten Brændsel og Belysning, og det gælder rimeligvis ogsaa for en Del af de Udgifter, der gaar ind under Posten Andre Udgifter. Hvis man imidlertid kun regner de 3 Grupper fra, vil det sige, at Nedsikringen af Budgettet skal ske paa et Beløb af smaa 3 400 Kr. Dette